

20. ZÁVĚR

Domácí násilí je problém, kterému se v současnosti ve společnosti dostává mnoho pozornosti. Domácí násilí však není ve své podstatě pouze politický nebo společenský problém, je to utrpení, které prožívají jednotliví lidé, kteří si nezaslouží žít v hanbě, bolesti ani ponížení. Každá žena nebo muž, kteří prožili domácí násilí, jsou jednotlivci s individuálními potřebami, a nikoli jen bezejmenné tváře ze statistik. Dobrou zprávou je, že řešení jsou dostupná -každý jednatel- s pomocí a dávkou odvahy-nalezne vlastní cestu, jak se násilí zbavit.

Velmi pozitivním bodem je fakt, že se domácímu násilí a obecně násilí na ženách nebo dětech, věnuje pozornost na celosvětové úrovni v rámci OSN, ale také na úrovni regionální v rámci Evropské unie nebo Rady Evropy. Vlády jednotlivých států si začínají uvědomovat potřebu vytváření či zdokonalování svých právních úprav týkající se domácího násilí a potřebu ochrany obětí. Velkou roli zde hrají také nevládní organizace specializující se na tuto problematiku a poskytující obětem nezbytnou pomoc a poradenství.

V České republice se situace na poli prevence a ochrany obětí domácího násilí postupně zlepšuje. Ať už jde o nový institut vykázní agresora z bytu a blízkého okolí od oběti a na něj navazující předběžné opatření nebo působení intervenčních center jakožto zachytných sociálních služeb pro oběti domácího násilí. Oběti dnes mají možnost vybrat si z poměrně velkého množství specializovaných neziskových organizací, které poskytují poradenské služby všeho druhu včetně psychologické intervence a právních služeb, na které se lze obrátit i telefonicky.

Do popředí se pozvolna dostává i osvěta veřejnosti sloužící k vyvrácení mýtů o domácím násilí a k vytvoření zdravého a racionálního náhledu na tento fenomén. Aktuálně jde například o kampaň americké kosmetické společnosti Avon, která na billboardech po celé Praze zdůrazňuje záludnost a latentnost domácího násilí, které není pouze o „ modřinách“, ale také především o ranách na duši. Dalším osvětovým programem byla výstava obrazů studentů uměleckých škol na téma domácí násilí, která byla k vidění na veřejně přístupných místech v Praze v minulém roce. Tuto akci pořádal Magistrát hl. města Prahy. Problémem tohoto výchovného a vzdělávacího působení na populaci je však jeho soustředění na Prahu, případně na další větší města, tedy nikoli na vesnice nebo maloměsta, kde je obecně povědomí o domácím násilí nižší, což vyplývá ze stále trvající izolovanosti vesnic a malých měst.

81

Myslím si, že potenciální oběť domácího násilí s trvalým pobytem v Praze bude mít více možností ochrany a více informací, kde takovou ochranu získat, než například žena či muž z horské vesničky.

Pozornost by se měla dle mého názoru nadále věnovat trestněprávní úpravě domácího násilí, případně administrativněprávní regulaci v podobě přestupků. Měly by se rozšířit skutkové podstaty trestných činů zahrnující veškeré formy domácího násilí a to s adekvátně přísnými tresty pro pachatele a se zárukou maximální ochrany práv obětí. Toto do jisté míry naplňuje nově platný Trestní zákoník, který by měl nabýt účinnosti roku 2010. Dobrým základem by také bylo vytvoření zvláštního typu přestupku, který by se vztahoval pouze na skutky týkající se domácího násilí.

Přes řadu významných kroků sloužící k prevenci a regulaci domácího násilí, stále ještě zbývá mnoho mezer, které je třeba vyplnit a přispět tak k plné kriminalizaci a řádnému postihu pachatelů domácího násilí, kteří by měli být odsouzeni a potrestáni ve stejné míře jakoby spáchali jakýkoli násilný čin kdekoli na veřejnosti, vůči cizím osobám. Domácí násilí se musí změnit z latentního chování na zcela zřetelně nebezpečný čin pro společnost vykazující všechny znaky trestného činu. K tomuto cíli má společnost dobře nakročeno.